

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 5.9.2008
COM(2008) 538 τελικό

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την υπογραφή από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της Σύμβασης για τις
συμφωνίες παρέκτασης**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

{SEC(2008) 2389}
{SEC(2008) 2390}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σκοπός

1. Η Σύμβαση για τις συμφωνίες επιλογής του αρμόδιου δικαστηρίου (στο εξής: «Σύμβαση για τις συμφωνίες παρέκτασης») συνήφθη στις 30 Ιουνίου 2005 στο πλαίσιο της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο. Σκοπός της εν λόγω σύμβασης είναι η παροχή μεγαλύτερης ασφάλειας και προβλεψιμότητας στα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων και στα μέρη διεθνών νομικών διαφορών, με τη συγκρότηση ενός προαιρετικού, παγκόσμιας εμβέλειας μηχανισμού απονομής δικαιοσύνης, εναλλακτικού σε σχέση με το υφιστάμενο σύστημα διαιτησίας.
2. Η σύναψη της Σύμβασης από την Κοινότητα θα περιόριζε τη νομική αβεβαιότητα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις της ΕΕ οι οποίες συναλλάσσονται εκτός ΕΕ, με τη διασφάλιση της τήρησης των συμφωνιών παρέκτασης οι οποίες περιλαμβάνονται στις διεθνείς εμπορικές συμβάσεις τις οποίες συνάπτουν, καθώς επίσης με τη διασφάλιση της δυνατότητας αναγνώρισης στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης των δικαστικών αποφάσεων που εκδίδουν τα δικαστήρια που ορίζονται ως αρμόδια σε τέτοιες συμφωνίες.
3. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπραγματεύτηκε τη Σύμβαση εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας επί τη βάση απόφασης του Συμβουλίου, η δε σύμβαση που προέκυψε συμβαδίζει με τις σχετικές διαπραγματευτικές οδηγίες του Συμβουλίου.

Συγκρότηση κοινού χώρου δικαιοσύνης στο εσωτερικό της Κοινότητας

4. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός ουσιαστικού χώρου δικαιοσύνης, που θα βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων.
5. Η σύναψη της Σύμβασης από την Κοινότητα θα συμπλήρωνε την πραγμάτωση των στόχων στους οποίους στηρίζονται οι ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, ιδίως δε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (κανονισμός «Βρυξέλλες Ι»), με τη θέσπιση εναρμονισμένου συνόλου κανόνων στο εσωτερικό της Κοινότητας έναντι των τρίτων χωρών που πρόκειται να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης.

Η Σύμβαση του 2005 σχετικά με τις συμφωνίες παρέκτασης

6. Σκοπός της Σύμβασης είναι η προαγωγή του διεθνούς εμπορίου και των επενδύσεων με την ενίσχυση της δικαστικής συνεργασίας, μέσω της καθιέρωσης ομοιόμορφων κανόνων, αφενός, για τη διεθνή δικαιοδοσία με βάση αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης και, αφετέρου, για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδουν τα οριζόμενα ως αρμόδια δικαστήρια στα συμβαλλόμενα κράτη της Σύμβασης. Η Σύμβαση αποβλέπει σε βελτίωση της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας σε σχέση με την εκτέλεση αποφάσεων που σχετίζονται με το διεθνές εμπόριο.

7. Η Σύμβαση επιδιώκει την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ: (i) της ανάγκης να έχουν τα μέρη τη βεβαιότητα ότι μόνον τα δικαστήρια που τα ίδια έχουν επιλέξει θα εκδικάσουν την εκάστοτε υπόθεση και ότι η δικαστική απόφαση που θα προκύψει θα αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί στην αλλοδαπή· και (ii) της ανάγκης να δοθεί στα κράτη η δυνατότητα να αναλαμβάνουν δράση για την εξυπηρέτηση ορισμένων σκοπών δημόσιου συμφέροντος που τα ίδια επιδιώκουν, ιδίως σε σχέση με την προστασία των ασθενέστερων μερών, την παροχή προστασίας έναντι σοβαρών αδικιών σε ειδικές περιπτώσεις και την κατοχύρωση της συμμόρφωσης με ορισμένους λόγους αποκλειστικής αρμοδιότητας των κρατών.
8. Η σχέση μεταξύ των κανόνων που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση και της υφιστάμενης και μελλοντικής κοινοτικής νομοθεσίας καθορίζεται στο άρθρο 26 παράγραφος 6 της Σύμβασης, που προβλέπει τα εξής:
- “Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης που είναι συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Σύμβασης, είτε αυτοί θεσπίστηκαν πριν είτε θεσπίστηκαν μετά την παρούσα Σύμβαση:*
- α) εφόσον κανένα από τα μέρη δεν είναι κάτοικος συμβαλλόμενου κράτους το οποίο δεν είναι κράτος μέλος του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης·*
- β) όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών μελών του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης.”*
9. Επομένως, η Σύμβαση επηρεάζει την εφαρμογή του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι» εάν ένα τουλάχιστον εκ των μερών διαμένει σε συμβαλλόμενο κράτος της Σύμβασης, με εξαίρεση τις περί αναγνώρισης και εκτέλεσης διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.
10. Η Σύμβαση περιλαμβάνει τη δυνατότητα ενός περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης να συνάψει τη Σύμβαση από κοινού με τα κράτη μέλη του (άρθρο 29) ή μόνος του, με συνέπεια να δεσμεύει τα κράτη μέλη του (άρθρο 30).

Προτάσεις της Επιτροπής

11. Με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων¹, τα θέματα διεθνούς δικαιοδοσίας και αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων έναντι τρίτων χωρών υπάγονται στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα συνάψει μεν τη Σύμβαση, αλλά ταυτόχρονα θα επικαλεσθεί το άρθρο 30 της Σύμβασης.
12. Το άρθρο 30 της Σύμβασης παρέχει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα την ευχέρεια να προβεί, κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, σε δήλωση με την οποία να γνωστοποιεί ότι ασκεί αρμοδιότητα σχετικά με το σύνολο των θεμάτων που υπάγονται στη Σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη της δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης αλλά θα υπόκεινται σε αυτήν. Λόγω της πολιτικής σημασίας που έχει για τρίτες χώρες η υπογραφή της Σύμβασης από την

---

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 31^{ης} Μαρτίου 1971 στην υπόθεση 22-70, Επιτροπή κατά Συμβουλίου — Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τις Οδικές Μεταφορές, γνώμη 1/03 του Δικαστηρίου, της 7^{ης} Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με την αρμοδιότητα της Κοινότητας να συνάψει τη νέα σύμβαση του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Κοινότητα, είναι προτιμότερο να πραγματοποιηθεί η ανωτέρω δήλωση κατά τον χρόνο υπογραφής, ούτως ώστε να αποσαφηνισθεί η κατάσταση ως προς τη μη υπογραφή της Σύμβασης από εκείνα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τα οποία έχουν εκχωρήσει τη σχετική αρμοδιότητα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

13. Η Επιτροπή έχει εκπονήσει και επισυνάπτει στην παρούσα πρόταση εκτίμηση επιπτώσεων σχετικά με τη σύναψη της Σύμβασης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η εκτίμηση επιπτώσεων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η σύναψη της Σύμβασης μπορεί να συμβάλει στην προώθηση της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας προς όφελος των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων ως προς τρίτες χώρες.
14. Στην εκτίμηση επιπτώσεων επισημαίνεται επίσης ότι ενδέχεται να απαιτηθεί δήλωση της Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 21 της Σύμβασης, έτσι ώστε να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης θέματα που σχετίζονται, αφενός, με συμβάσεις ασφάλισης, όταν ο ασφαλισμένος έχει τη νόμιμη κατοικία του στην ΕΕ και ο κίνδυνος ή το ασφαλισθέν συμβάν, αντικείμενο ή περιουσιακό στοιχείο σχετίζεται αποκλειστικά και μόνο με την ΕΕ και, αφετέρου, με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα των οποίων η ισχύς αφορά μόνον ένα κράτος μέλος.
15. Δηλώσεις δυνάμει του άρθρου 21 της Σύμβασης είναι δυνατό να πραγματοποιούνται οποτεδήποτε. Ωστόσο, προτείνεται οι δηλώσεις αυτού του τύπου να πραγματοποιηθούν κατά τον χρόνο σύναψης της Σύμβασης από την Κοινότητα, καθώς η σκοπιμότητα και η έκταση τέτοιων εξαιρέσεων χρήζουν διεξοδικότερης ανάλυσης. Στη σχετική διαδικασία θα συμβάλουν επίσης οι συζητήσεις στο πλαίσιο της συνέχειας που θα δοθεί στην προσεχή έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι».

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υπογραφή από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της Σύμβασης για τις συμφωνίες παρέκτασης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 300,

την πρόταση της Επιτροπής²,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Κοινότητα καταβάλλει προσπάθειες για την εγκαθίδρυση ενός κοινού χώρου δικαιοσύνης, βασισμένου στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων.
- (2) Η Σύμβαση για τις συμφωνίες παρέκτασης που συνήφθη στις 30 Ιουνίου 2005 στο πλαίσιο της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (στο εξής: «η Σύμβαση») συμβάλλει κατά τρόπο καθοριστικό στην προώθηση της ελεύθερης βούλησης των συμβαλλομένων στις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές και στην ενίσχυση της προβλεψιμότητας των δικαιοδοτικών λύσεων στο πλαίσιο τέτοιων συναλλαγών.
- (3) Η Σύμβαση έχει συνέπειες για το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία με βάση την επιλογή στην οποία έχουν προβεί τα συμβαλλόμενα μέρη καθώς και την αναγνώριση και εκτέλεση των συνακόλουθων δικαστικών αποφάσεων, ιδιαίτερα δε για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις³.
- (4) Η Κοινότητα είναι αποκλειστικώς αρμόδια για όλα τα θέματα που υπάγονται στη Σύμβαση.
- (5) Το άρθρο 30 της Σύμβασης παρέχει την ευχέρεια στην Κοινότητα να υπογράψει, να αποδεχθεί ή να εγκρίνει τη Σύμβαση ή να προσχωρήσει σε αυτή.
- (6) [Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.]

² ΕΕ C [...] της [...], σ. [...].

³ ΕΕ L 12 της 16.01.2001, σ.1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

- (7) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για την θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και κατά συνέπεια δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη ενδεχόμενης σύναψης σε μεταγενέστερη ημερομηνία, εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας η υπογραφή της Σύμβασης για τις συμφωνίες παρέκτασης, η οποία συνήφθη στη Χάγη στις 30 Ιουνίου 2005. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το(α) πρόσωπο(α) που είναι αρμόδιο(α) να υπογράψει(ουν), εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη Σύμβαση για τις συμφωνίες παρέκτασης, η οποία συνήφθη στη Χάγη στις 30 Ιουνίου 2005, υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 2.

Το κείμενο της σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Κατά την υπογραφή της Σύμβασης, η Κοινότητα θα προβεί στην ακόλουθη δήλωση κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 της Σύμβασης:

“Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 της Σύμβασης, ότι ασκεί αρμοδιότητα επί όλων των θεμάτων που υπάγονται στην υπόψη Σύμβαση. Τα κράτη μέλη της δεν θα προβούν σε υπογραφή, κύρωση, αποδοχή ή έγκριση της Σύμβασης, αλλά θα υπόκεινται σε αυτήν συνεπεία της σύναψής της από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Για τους σκοπούς της παρούσας δήλωσης, ο όρος «Ευρωπαϊκή Κοινότητα» δεν συμπεριλαμβάνει τη Δανία σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για την θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [ούτε το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία σύμφωνα με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας]”.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΠΑΡΕΚΤΑΣΗΣ

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη της παρούσας Σύμβασης,

Επιθυμώντας την προώθηση του διεθνούς εμπορίου και των επενδύσεων μέσω της ενίσχυσης της δικαστικής συνεργασίας,

Φρονώντας ότι η συνεργασία αυτή μπορεί να ενισχυθεί με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Φρονώντας ότι μια τέτοια ενισχυμένη συνεργασία προϋποθέτει ιδίως ένα διεθνές νομικό καθεστώς το οποίο να παρέχει ασφάλεια, να κατοχυρώνει την αποτελεσματικότητα των αποκλειστικών συμφωνιών παρέκτασης μεταξύ των συμβαλλομένων μερών εμπορικών συναλλαγών και να διέπει την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων που προκύπτουν από δίκες διεξαχθείσες επί τη βάσει τέτοιων συμφωνιών,

Αποφασίζοντας να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση και συμφωνούν επί των ακόλουθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

1. Στην παρούσα Σύμβαση υπάγονται οι αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης οι οποίες συνάπτονται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, εφόσον πρόκειται για διεθνή υπόθεση.

2. Για τους σκοπούς του κεφαλαίου II, μία υπόθεση θεωρείται διεθνής εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν τη νόμιμη κατοικία τους στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος και η σχέση μεταξύ των μερών καθώς και όλες οι υπόλοιπες περιστάσεις που σχετίζονται με τη μεταξύ τους διαφορά, ανεξάρτητα από το πού βρίσκεται το επιλεγέν δικαστήριο, συνδέονται αποκλειστικά και μόνο με το συγκεκριμένο κράτος.

3. Για τους σκοπούς του κεφαλαίου III, μία υπόθεση θεωρείται διεθνής εφόσον επιδιώκεται η αναγνώριση ή εκτέλεση αλλοδαπής δικαστικής απόφασης.

Άρθρο 2 Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

1. Δεν υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση οι αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης:

α) στις οποίες συμβαλλόμενο μέρος είναι ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί πρωτίστως για προσωπικούς, οικογενειακούς ή οικιακούς λόγους (καταναλωτής).

β) οι οποίες σχετίζονται με συμβάσεις απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των συλλογικών συμβάσεων.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα ακόλουθα θέματα:

α) προσωπική κατάσταση και ικανότητα δικαίου των φυσικών προσώπων·

β) υποχρεώσεις διατροφής·

γ) άλλα θέματα οικογενειακού δικαίου, στα οποία περιλαμβάνονται οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων και τα λοιπά δικαιώματα ή υποχρεώσεις που απορρέουν από γάμο ή παρόμοια σχέση·

δ) διαθήκες και κληρονομική διαδοχή·

ε) αφερεγγυότητα, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·

στ) μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων·

ζ) θαλάσσια ρύπανση, περιορισμός ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις, γενική αβαρία και ρυμούλκηση και διάσωση εκτάκτου ανάγκης·

η) θέματα αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας (ανταγωνισμού)·

θ) ευθύνη για ζημιές από πυρηνική ενέργεια·

ι) αξιώσεις ένεκα σωματικής βλάβης εγειρόμενες από φυσικά πρόσωπα ή εξ ονόματος φυσικών προσώπων·

ια) εξωσυμβατικές αξιώσεις ένεκα αδικοπραξίας από την οποία προκλήθηκε βλάβη σε ενσώματα αγαθά·

ιβ) εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων και μισθώσεις ακινήτων·

ιγ) εγκυρότητα, ακυρότητα και λύση νομικών προσώπων, και εγκυρότητα αποφάσεων των οργάνων τους·

ιδ) εγκυρότητα δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας πλην των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων·

ιε) παραβίαση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας πλην των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, εκτός αν έχει κινηθεί ή θα μπορούσε να κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει λόγω αθέτησης σύμβασης μεταξύ των μερών με αντικείμενο τέτοια δικαιώματα·

ιστ) εγκυρότητα καταχωρήσεων σε δημόσια μητρώα.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, μία διαδικασία δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, εφόσον ένα θέμα το οποίο κανονικά εξαιρείται βάσει της εν λόγω παραγράφου ανακύπτει αποκλειστικά και μόνο ως προκαταρκτικό ζήτημα και όχι ως κύριο αντικείμενο της διαδικασίας. Ειδικότερα, το γεγονός και μόνο ότι ένα θέμα το οποίο κανονικά εξαιρείται βάσει της παραγράφου 2 ανακύπτει στο πλαίσιο αμυντικής επιχειρηματολογίας δεν συνεπάγεται τον αποκλεισμό της διαδικασίας από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο θέμα δεν αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες διαιτησίας και άλλες συναφείς διαδικασίες.

5. Μία διαδικασία δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης για τον μόνο λόγο ότι κάποιο κράτος, συμπεριλαμβανομένης μιας κυβερνήσεως, κρατικού οργανισμού ή οποιουδήποτε προσώπου το οποίο ενεργεί για λογαριασμό ενός κράτους, αποτελεί μέρος της εν λόγω διαδικασίας.

6. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει τα προνόμια και τις ασυλίες κρατών και διεθνών οργανισμών σε σχέση με αυτά τα ίδια ή με την παρουσία τους.

Άρθρο 3 Αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

α) ο όρος «αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης» σημαίνει κάθε συμφωνία η οποία συνάπτεται μεταξύ δύο ή περισσότερων μερών, πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου γ) και ορίζει ως αρμόδια για την εκδίκαση νομικής διαφοράς που έχει ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψει στο πλαίσιο συγκεκριμένης έννομης σχέσης τα δικαστήρια ενός συμβαλλομένου κράτους ή ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους, με αποκλεισμό της αρμοδιότητας κάθε άλλου δικαστηρίου·

β) μία συμφωνία παρέκτασης με την οποία ορίζονται ως αρμόδια τα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους ή ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους λογίζεται ως αποκλειστική, με την επιφύλαξη τυχόν αντίθετης ρητής πρόβλεψης από μέρους των συμβαλλομένων·

γ) κάθε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης πρέπει να συνάπτεται ή να πιστοποιείται:

i) εγγράφως· ή

ii) με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας το οποίο καθιστά πληροφορίες προσιτές και ικανές να χρησιμοποιηθούν για μεταγενέστερη αναφορά·

δ) μία αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης η οποία αποτελεί στοιχείο σύμβασης λογίζεται ως συμφωνία ανεξάρτητη από τους λοιπούς όρους της σύμβασης. Η εγκυρότητα μιας αποκλειστικής συμφωνίας παρέκτασης δεν είναι δυνατό να προσβληθεί για τον μόνο λόγο ότι η σύμβαση δεν είναι έγκυρη.

Άρθρο 4 Λοιποί ορισμοί

1. Στην παρούσα Σύμβαση, με τον όρο «δικαστική απόφαση» νοείται κάθε απόφαση επί της ουσίας μιας υπόθεσης η οποία εκδίδεται από δικαστήριο, χωρίς να έχει σημασία το πώς αυτό ονομάζεται, συμπεριλαμβανομένων των βουλευμάτων και των διατάξεων, καθώς και ο προσδιορισμός εξόδων ή δαπανών από το δικαστήριο (συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών υπαλλήλων), υπό την προϋπόθεση ότι ο προσδιορισμός αυτός αφορά απόφαση επί της ουσίας της υπόθεσης η οποία είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί δυνάμει της παρούσας Σύμβασης. Τα συντηρητικά ασφαλιστικά μέτρα δεν θεωρούνται δικαστικές αποφάσεις.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, μία οντότητα ή ένα πρόσωπο, πλην των φυσικών προσώπων, θεωρείται ότι έχει τη νόμιμη κατοικία του στο κράτος:

α) όπου βρίσκεται η καταστατική του έδρα·

β) με βάση τη νομοθεσία του οποίου απέκτησε νομική προσωπικότητα ή συνεστήθη·

γ) όπου βρίσκονται τα κεντρικά του γραφεία· ή

δ) όπου βρίσκεται ο κύριος τόπος δραστηριότητάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II – ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 5 Δικαιοδοσία του επιλεγέντος δικαστηρίου

1. Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους που ορίζονται ως αρμόδια σε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης είναι αρμόδια να εκδικάσουν μία νομική διαφορά η οποία υπάγεται στην εν λόγω συμφωνία, εκτός αν η συμφωνία είναι άκυρη με βάση τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους.

2. Ένα δικαστήριο το οποίο διαθέτει δικαιοδοσία βάσει της παραγράφου 1 δεν δύναται να αρνηθεί να την ασκήσει με το σκεπτικό ότι η διαφορά πρέπει να εκδικασθεί από δικαστήριο κάποιου άλλου κράτους.

3. Οι προηγούμενες παράγραφοι δεν θίγουν την ισχύ των κανόνων:

α) περί της καθ' ύλην αρμοδιότητας ή της αρμοδιότητας με βάση την αξία του αντικειμένου της διαφοράς·

β) σχετικά με την εσωτερική κατανομή αρμοδιότητας μεταξύ των δικαστηρίων ενός συμβαλλόμενου κράτους. Παρόλα αυτά, οσάκις το επιλεγέν δικαστήριο διαθέτει διακριτική ευχέρεια για την παραπομπή ή μη της εκάστοτε υπόθεσης, οφείλει να λάβει δεόντως υπόψη την επιλογή των συμβαλλομένων.

Άρθρο 6 Υποχρεώσεις ενός μη επιλεγέντος δικαστηρίου

Τα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους πλην του επιλεγέντος δικαστηρίου αναστέλλουν ή αρνούνται να κινήσουν διαδικασία η οποία υπάγεται σε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης, εκτός αν:

α) η συμφωνία είναι άκυρη βάσει της νομοθεσίας του κράτους του επιλεγέντος δικαστηρίου·

β) ένας εκ των συμβαλλομένων δεν διέθετε την ικανότητα σύναψης της συμφωνίας βάσει της νομοθεσίας του κράτους του επιλαμβανόμενου δικαστηρίου·

γ) η αναγνώριση των έννομων αποτελεσμάτων της συμφωνίας θα προκαλούσε πρόδηλη αδικία ή θα ήταν προδήλως αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον του κράτους του επιλαμβανόμενου δικαστηρίου·

δ) για εξαιρετικούς λόγους που δεν τελούν υπό τον έλεγχο των συμβαλλομένων, η συμφωνία δεν είναι ευλόγως δυνατό να εκτελεσθεί· ή

ε) το επιλεγέν δικαστήριο έχει αποφασίσει να μην εκδικάσει την υπόθεση.

Άρθρο 7 Συντηρητικά ασφαλιστικά μέτρα

Τα συντηρητικά ασφαλιστικά μέτρα δεν υπόκεινται στην παρούσα Σύμβαση. Η παρούσα Σύμβαση ούτε επιβάλλει ούτε αποκλείει την αποδοχή ή άρνηση της λήψης ή τον τερματισμό της ισχύος συντηρητικών ασφαλιστικών μέτρων από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους και δεν έχει καμία συνέπεια για την ευχέρεια ενός συμβαλλόμενου να ζητήσει τη λήψη τέτοιων μέτρων ή την εξουσία ενός δικαστηρίου να προβεί στην αποδοχή ή άρνηση της λήψης ή τον τερματισμό της ισχύος τέτοιων μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ – ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 8 Αναγνώριση και εκτέλεση

1. Μία δικαστική απόφαση η οποία έχει εκδοθεί από το προσδιοριζόμενο σε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης δικαστήριο ενός συμβαλλόμενου κράτους αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση είναι δυνατό να απορριφθεί μόνον για τους λόγους που καθορίζονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Με την επιφύλαξη της τυχόν εξέτασης που απαιτείται για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, δεν εξετάζεται επί της ουσίας η απόφαση την οποία έχει εκδώσει το δικαστήριο προέλευσης. Το επιλαμβανόμενο δικαστήριο δεσμεύεται από τα κριθέντα ως βάσιμα πραγματικά περιστατικά στα οποία το δικαστήριο προέλευσης θεμελίωσε τη δικαιοδοσία του, εκτός αν η δικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην.

3. Μία δικαστική απόφαση αναγνωρίζεται μόνον εφόσον παράγει αποτελέσματα στο κράτος προέλευσης, η δε εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης είναι δυνατή μόνον εφόσον αυτή είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης.

4. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να αναβληθεί ή να απορριφθεί αν κατά της απόφασης έχει ασκηθεί ένδικο μέσο στο κράτος προέλευσης ή αν δεν έχει εκπνεύσει η προθεσμία για την άσκηση των τακτικών ένδικων μέσων. Τυχόν απόρριψη δεν εμποδίζει τη μεταγενέστερη υποβολή αίτησης για την αναγνώριση ή την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης.

5. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης στις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους μετά την παραπομπή της εκάστοτε υπόθεσης από το επιλεγέν δικαστήριο του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους δυνάμει της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3. Εντούτοις, σε περίπτωση που το επιλεγέν δικαστήριο διέθετε διακριτική ευχέρεια για την παραπομπή ή μη της υπόθεσης σε άλλο δικαστήριο, η αναγνώριση ή η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης μπορεί να απορριφθεί επί ζημίας του διαδίκου που αντιτάχθηκε στην παραπομπή της υπόθεσης εγκαίρως στο κράτος προέλευσης.

Άρθρο 9 Άρνηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης

Η αναγνώριση ή η εκτέλεση επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον:

α) η συμφωνία ήταν άκυρη βάσει της νομοθεσίας του κράτους του επιλεγέντος δικαστηρίου, εκτός αν το επιλεγέν δικαστήριο την έχει κρίνει έγκυρη·

β) ένας εκ των συμβαλλομένων δεν διέθετε την ικανότητα σύναψης της συμφωνίας βάσει της νομοθεσίας του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση·

γ) το έγγραφο με το οποίο τέθηκε σε κίνηση η διαδικασία ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο συμπεριλαμβανομένων των ουσιωδών στοιχείων της αγωγής:

i) δεν επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιον τρόπο ώστε να μπορεί αυτός να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, εκτός αν ο εναγόμενος προσήλθε στο δικαστήριο προέλευσης και ανέπτυξε την επιχειρηματολογία του χωρίς να αμφισβητήσει την ύπαρξη επίδοσης ή κοινοποίησης, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία του κράτους προέλευσης παρείχε τη δυνατότητα αμφισβήτησης της ύπαρξης επίδοσης ή κοινοποίησης· ή

ii) επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση κατά τρόπο που δεν συμβιβάζεται με τις θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν στο εν λόγω κράτος για την επίδοση ή κοινοποίηση δημόσιων εγγράφων·

δ) η δικαστική απόφαση εξασφαλίστηκε με απάτη σε σχέση με διαδικαστικό ζήτημα·

ε) η αναγνώριση ή η εκτέλεση θα ήταν προδήλως ασυμβίβαστη με το δημόσιο συμφέρον του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου οι συγκεκριμένες διαδικαστικές πράξεις που οδήγησαν στην έκδοση της δικαστικής απόφασης ήταν ασυμβίβαστες με θεμελιώδεις αρχές του εν λόγω κράτους σχετικά με τον δίκαιο χαρακτήρα των διαδικασιών·

στ) η δικαστική απόφαση αντιβαίνει σε δικαστική απόφαση εκδοθείσα για διαφορά μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση· ή

ζ) η δικαστική απόφαση αντιβαίνει σε προγενέστερη δικαστική απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για το ίδιο αντικείμενο, υπό τον όρο ότι η προγενέστερη δικαστική απόφαση πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση.

Άρθρο 10 Προδικαστικά ζητήματα

1. Οσάκις ένα θέμα το οποίο εξαιρείται βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2 ή βάσει του άρθρου 21 έχει ανακύψει ως προδικαστικό ζήτημα, η απόφαση επί του ζητήματος αυτού δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

2. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον, και στον βαθμό που, η εν λόγω δικαστική απόφαση στηρίχτηκε σε απόφαση επί θέματος το οποίο εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2.

3. Εντούτοις, αν πρόκειται για απόφαση σχετικά με την εγκυρότητα δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας πλην των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να απορριφθεί ή να αναβληθεί δυνάμει της προηγούμενης παραγράφου μόνον εφόσον:

α) η κρίσιμη απόφαση αντιβαίνει σε δικαστική απόφαση ή σε απόφαση αρμόδιας αρχής επί του συγκεκριμένου θέματος εκδοθείσα στο κράτος βάσει της νομοθεσίας του οποίου συνεστήθη το συγκεκριμένο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας· ή

β) εκκρεμεί στο προαναφερθέν κράτος διαδικασία με αντικείμενο την εγκυρότητα του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.

4. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον, και στον βαθμό που, η εν λόγω δικαστική απόφαση στηρίχτηκε σε απόφαση επί θέματος το οποίο εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης βάσει δήλωσης του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση κατ' εφαρμογή του άρθρου 21.

Άρθρο 11 Αποζημίωση

1. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον, και στον βαθμό που, με τη δικαστική απόφαση επιδικάζεται αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης που επιβάλλεται για λόγους παραδειγματισμού ή τιμωρίας, με την οποία δεν αποζημιώνεται ένας διάδικος για πραγματική ζημία ή βλάβη την οποία έχει υποστεί.

2. Το επιλαμβανόμενο δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το κατά πόσον και σε ποιον βαθμό η αποζημίωση την οποία έχει επιδικάσει το δικαστήριο προέλευσης αποσκοπεί στην κάλυψη εξόδων και δαπανών που σχετίζονται με τη διαδικασία.

Άρθρο 12 Δικαστικοί συμβιβασμοί («transactions judiciaires»)

Οι δικαστικοί συμβιβασμοί (*transactions judiciaires*) που έχουν εγκριθεί από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους το οποίο ορίζεται ως αρμόδιο σε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης ή που έχουν συναφθεί ενώπιον ενός τέτοιου δικαστηρίου στο πλαίσιο της διαδικασίας και οι οποίοι είναι εκτελεστοί στο κράτος προέλευσης κατά τρόπο ίδιο με εκείνον που ισχύει για τις δικαστικές αποφάσεις είναι εκτελεστοί βάσει της παρούσας Σύμβασης κατά τρόπο ίδιο με εκείνον που ισχύει για τις δικαστικές αποφάσεις.

Άρθρο 13 Προσκομιστέα έγγραφα

1. Ο διάδικος που επιδιώκει την αναγνώριση ή αιτείται την εκτέλεση δικαστικής απόφασης οφείλει να προσκομίσει:

α) πλήρες και επικυρωμένο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης·

β) τη σχετική αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης, επικυρωμένο αντίγραφο αυτής ή άλλα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξή της·

γ) αν η δικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το έγγραφο κίνησης της διαδικασίας ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον διάδικο που ερημοδίκησε·

δ) τα τυχόν έγγραφα που απαιτούνται για να αποδειχθεί ότι η εκάστοτε δικαστική απόφαση παράγει αποτελέσματα ή, αναλόγως της περιπτώσεως, είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης·

ε) στην περίπτωση που μνημονεύεται στο άρθρο 12, βεβαίωση δικαστηρίου του κράτους προέλευσης για το ότι ο δικαστικός συμβιβασμός ή τμήμα αυτού είναι εκτελεστό όπως ακριβώς και μία δικαστική απόφαση στο κράτος προέλευσης.

2. Αν το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης δεν επιτρέπει στο επιλαμβανόμενο δικαστήριο να επαληθεύσει την τήρηση των προϋποθέσεων του παρόντος κεφαλαίου, το εν λόγω δικαστήριο δύναται να ζητήσει να προσκομισθούν τα τυχόν αναγκαία έγγραφα.

3. Μία αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση είναι δυνατό να συνοδεύεται από έγγραφο, εκδοθέν από δικαστήριο (συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών υπαλλήλων) του κράτους προέλευσης, με τα χαρακτηριστικά που συνιστά και έχει δημοσιεύσει η Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

4. Αν τα έγγραφα για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν άρθρο δεν είναι συνταγμένα σε επίσημη γλώσσα του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, συνοδεύονται από επικυρωμένη μετάφραση σε τέτοια επίσημη γλώσσα, εκτός αν η νομοθεσία του εν λόγω κράτους ορίζει κάτι διαφορετικό.

Άρθρο 14 Διαδικασία

Η διαδικασία που ισχύει για την αναγνώριση, την κήρυξη της εκτελεστότητας ή την καταχώρηση προς εκτέλεση, καθώς και για την εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση, εκτός αν η παρούσα Σύμβαση ορίζει κάτι διαφορετικό. Το επιλαμβανόμενο δικαστήριο ενεργεί χωρίς χρονοτριβή.

Άρθρο 15 Δυνατότητα διαχωρισμού

Η αναγνώριση ή η εκτέλεση ενός τμήματος δικαστικής απόφασης που είναι δυνατό να διαχωρισθεί από αυτήν γίνεται δεκτή εφόσον υποβάλλεται αίτηση για την αναγνώριση ή την εκτέλεση του συγκεκριμένου τμήματος ή εφόσον μόνον τμήμα της δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί βάσει της παρούσας Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16 Μεταβατικές διατάξεις

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στις αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης οι οποίες συνάπτονται μετά τη θέση της σε ισχύ ως προς το κράτος του επιλεγέντος δικαστηρίου.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες οι οποίες κινήθηκαν πριν από τη θέση της σε ισχύ ως προς το κράτος του επιλαμβανόμενου δικαστηρίου.

Άρθρο 17 Συμβάσεις ασφάλισης και αντασφάλισης

1. Οι διαδικασίες που διεξάγονται επί τη βάσει σύμβασης ασφάλισης ή αντασφάλισης δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, με βάση το σκεπτικό ότι η σχετική σύμβαση ασφάλισης ή αντασφάλισης αφορά θέμα στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση δικαστικής απόφασης σχετικής με ευθύνη που απορρέει από σύμβαση ασφάλισης ή αντασφάλισης δεν είναι δυνατό να περιστέλλονται ή να απορρίπτονται με βάση το σκεπτικό ότι η ευθύνη βάσει της εν λόγω σύμβασης περιλαμβάνει την υποχρέωση αποζημίωσης του ασφαλισμένου ή αντασφαλισμένου σε σχέση με:

α) ένα θέμα στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση· ή

β) επιδίκαση αποζημίωσης για την οποία ενδέχεται να είναι εφαρμοστέο το άρθρο 11.

Άρθρο 18 Μη επικύρωση

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση συμπεριλαμβανομένης της επισημείωσης δεν απαιτείται για τα έγγραφα που διαβιβάζονται ή παραδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19 Δηλώσεις με τις οποίες περιστέλλεται η δικαιοδοσία

Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι τα δικαστήριά του έχουν την ευχέρεια να αρνούνται να επιληφθούν διαφορών οι οποίες υπόκεινται σε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης σε περίπτωση που, με εξαίρεση την τοποθεσία του επιλεγέντος δικαστηρίου, δεν υφίσταται καμία συνάφεια μεταξύ του εν λόγω κράτους και των αντιδίκων ή της διαφοράς.

Άρθρο 20 Δηλώσεις με τις οποίες περιστέλλονται η αναγνώριση και η εκτέλεση

Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι τα δικαστήριά του έχουν την ευχέρεια να αρνηθούν να αναγνωρίσουν ή να εκτελέσουν δικαστική απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους εφόσον οι διάδικοι είχαν τη νόμιμη κατοικία τους στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση και η σχέση μεταξύ των διαδίκων καθώς και όλες οι λοιπές περιστάσεις της διαφοράς, με εξαίρεση την τοποθεσία του επιλεγέντος δικαστηρίου, παρουσίαζαν συνάφεια μόνο με το κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση.

Άρθρο 21 Δηλώσεις σχετικά με ειδικά θέματα

1. Όταν ένα κράτος έχει σοβαρό λόγο για να μην εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση για κάποιο ειδικό θέμα, δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση για το συγκεκριμένο θέμα. Κάθε κράτος που προβαίνει σε δήλωση αυτής της μορφής πρέπει να

διασφαλίζει ότι το περιεχόμενό της περιορίζεται στην έκταση που είναι αναγκαία και ότι το εξαιρούμενο ειδικό θέμα προσδιορίζεται με σαφήνεια και ακρίβεια.

2. Ως προς το συγκεκριμένο θέμα, η Σύμβαση δεν είναι εφαρμοστέα:

α) στο συμβαλλόμενο κράτος που πραγματοποίησε τη δήλωση·

β) σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη, σε περίπτωση που αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης ορίζει ως αρμόδια τα δικαστήρια, ή ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα δικαστήρια, του κράτους που πραγματοποίησε τη δήλωση.

Άρθρο 22 Αμοιβαίες δηλώσεις για τις μη αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης

1. Ένα συμβαλλόμενο κράτος δύναται να δηλώσει ότι θα δικαστήριά του θα αναγνωρίζουν και θα εκτελούν τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν τα δικαστήρια άλλων συμβαλλομένων κρατών τα οποία ορίζονται ως αρμόδια σε συμφωνία παρέκτασης συναφθείσα από δύο ή περισσότερα μέρη η οποία πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 3 στοιχείο γ) και η οποία ορίζει, ως αρμόδιο για την εκδίκαση νομικής διαφοράς που έχει ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψει στο πλαίσιο συγκεκριμένης έννομης σχέσης, ένα ή περισσότερα δικαστήρια ενός ή περισσότερων συμβαλλομένων κρατών (μη αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης).

2. Όταν η αναγνώριση ή εκτέλεση δικαστικής απόφασης εκδοθείσας σε συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση αυτής της μορφής ζητείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει ομοίως προβεί σε τέτοια δήλωση, η δικαστική απόφαση αναγνωρίζεται ή εκτελείται βάσει της παρούσας Σύμβασης εφόσον:

α) το δικαστήριο προέλευσης ορίστηκε ως αρμόδιο με μη αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης·

β) δεν υφίσταται ούτε δικαστική απόφαση εκδοθείσα από οποιοδήποτε άλλο δικαστήριο στο οποίο θα ήταν δυνατό να υποβληθεί η υπόθεση βάσει της μη αποκλειστικής συμφωνίας παρέκτασης, ούτε διαδικασία εκκρεμούσα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε οποιοδήποτε άλλο τέτοιο δικαστήριο με το ίδιο αντικείμενο· και

γ) το δικαστήριο προέλευσης ήταν αυτό στο οποίο υποβλήθηκε για πρώτη φορά η διαφορά.

Άρθρο 23 Ενιαία ερμηνεία

Για την ερμηνεία της παρούσας Σύμβασης λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας της, καθώς και η ανάγκη προαγωγής της ενιαίας εφαρμογής της.

Άρθρο 24 Επανεξέταση της εφαρμογής της Σύμβασης

Ο Γενικός Γραμματέας της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο φροντίζει για την πραγματοποίηση ανά τακτά χρονικά διαστήματα:

α) επανεξέτασης της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν δηλώσεων· και

β) εξέτασης του κατά πόσον είναι σκόπιμες τυχόν τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25 Συμβαλλόμενα κράτη με περισσότερα νομικά συστήματα

1. Σε περίπτωση που σε ένα συμβαλλόμενο κράτος υπάρχουν δύο ή περισσότερα νομικά συστήματα τα οποία ισχύουν σε διαφορετικά τμήματα της επικράτειάς του σε σχέση με οποιοδήποτε θέμα που υπάγεται στην παρούσα Σύμβαση:

α) κάθε αναφορά στη νομοθεσία ή στους διαδικαστικούς κανόνες ενός κράτους νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως αναφορά στη νομοθεσία ή στους διαδικαστικούς κανόνες που ισχύουν στην εκάστοτε εδαφική ενότητα·

β) κάθε αναφορά στην ύπαρξη νόμιμης κατοικίας σε ένα κράτος νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως αναφορά στην ύπαρξη νόμιμης κατοικίας στην εκάστοτε εδαφική ενότητα·

γ) κάθε αναφορά σε δικαστήριο ή δικαστήρια ενός κράτους νοείται ως αναφορά, αναλόγως της περιπτώσεως, σε δικαστήριο ή δικαστήρια της εκάστοτε εδαφικής ενότητας·

δ) κάθε αναφορά στην ύπαρξη συνάφειας με ένα κράτος νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως αναφορά στην ύπαρξη συνάφειας με την εκάστοτε εδαφική ενότητα.

2. Κατά παρέκκλιση από την προηγούμενη παράγραφο, αν σε ένα συμβαλλόμενο κράτος υπάρχουν δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα, το υπόψη κράτος δεν υποχρεούται να εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση σε καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονται μόνον οι εν λόγω επιμέρους εδαφικές του ενότητες.

3. Τα δικαστήρια μιας εδαφικής ενότητας συμβαλλόμενου κράτους όπου υπάρχουν δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα δεν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν ή να εκτελούν δικαστικές αποφάσεις εκδοθείσες σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη με βάση αποκλειστικά και μόνο το γεγονός ότι η εκάστοτε δικαστική απόφαση έχει αναγνωρισθεί ή εκτελεσθεί σε άλλη εδαφική ενότητα του ιδίου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 26 – Σχέση με άλλες διεθνείς νομικές πράξεις

1. Η παρούσα Σύμβαση ερμηνεύεται στο μέτρο του δυνατού ως συμβιβάσιμη με άλλες ισχύουσες συνθήκες στις οποίες υπόκεινται τα συμβαλλόμενα κράτη, είτε προγενέστερες είτε μεταγενέστερες της παρούσας Σύμβασης.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μίας συνθήκης, είτε προγενέστερης είτε μεταγενέστερης σε σχέση με την παρούσα Σύμβαση, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες κανένα από τα μέρη δεν έχει τη νόμιμη κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος το οποίο δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της υπόψη συνθήκης.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μίας συνθήκης η οποία συνήφθη πριν από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης ως προς το συγκεκριμένο συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον η εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης θα

αντέβαινε στις υποχρεώσεις του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους έναντι οποιουδήποτε μη συμβαλλόμενου κράτους. Η παρούσα παράγραφος ισχύει ομοίως για τις συνθήκες με τις οποίες αναθεωρείται ή αντικαθίσταται συνθήκη συναφθείσα πριν από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης ως προς το συγκεκριμένο συμβαλλόμενο κράτος, με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες η αναθεώρηση ή αντικατάσταση δημιουργεί νέες ασυμβατότητες με την παρούσα Σύμβαση.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μίας συνθήκης, είτε προγενέστερης είτε μεταγενέστερης σε σχέση με την παρούσα Σύμβαση, με σκοπό την επίτευξη της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης δικαστικής απόφασης εκδοθείσας από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους το οποίο είναι ταυτόχρονα συμβαλλόμενο μέρος της υπόψη συνθήκης. Παρόλα αυτά, η δικαστική απόφαση δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται σε βαθμό μικρότερο από αυτόν που ισχύει βάσει της παρούσας Σύμβασης.

5. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μίας συνθήκης η οποία, σε σχέση με ένα συγκεκριμένο θέμα, διέπει τη διεθνή δικαιοδοσία ή την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, ακόμη και αν η συνθήκη συνήφθη μετά την παρούσα Σύμβαση και ακόμη και αν όλα τα εμπλεκόμενα κράτη είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης. Η παρούσα παράγραφος ισχύει μόνον εφόσον το οικείο συμβαλλόμενο κράτος έχει προβεί σε δήλωση για την εκάστοτε συνθήκη δυνάμει της παρούσας παραγράφου. Σε περίπτωση που έχει πραγματοποιηθεί τέτοια δήλωση, τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την παρούσα Σύμβαση ως προς το συγκεκριμένο θέμα σε περιπτώσεις ασυμβατότητας, εφόσον μία αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης ορίζει ως αρμόδια τα δικαστήρια, ή ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα δικαστήρια, του συμβαλλόμενου κράτους που προέβη στη δήλωση.

6. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης που είναι συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Σύμβασης, είτε αυτοί θεσπίστηκαν πριν είτε θεσπίστηκαν μετά την παρούσα Σύμβαση:

α) εφόσον κανένα από τα μέρη δεν είναι κάτοικος συμβαλλόμενου κράτους το οποίο δεν είναι κράτος μέλος του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης·

β) όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών μελών του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27 Υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από το σύνολο των κρατών.

2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα κράτη.

3. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς προσχώρηση από το σύνολο των κρατών.

4. Οι πράξεις κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στο Υπουργείο των Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, το οποίο ασκεί καθήκοντα θεματοφύλακα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 28 Δηλώσεις σχετικά με την ύπαρξη περισσότερων νομικών συστημάτων στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος

1. Εάν ένα κράτος έχει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα για τα θέματα που ρυθμίζονται στην παρούσα Σύμβαση, το εν λόγω κράτος δύναται κατά τον χρόνο υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να δηλώσει ότι η Σύμβαση καλύπτει όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μία ή περισσότερες εξ αυτών, καθώς επίσης να τροποποιήσει την εν λόγω δήλωση υποβάλλοντας άλλη δήλωση ανά πάσα χρονική στιγμή.
2. Οι δηλώσεις αυτές κοινοποιούνται στον θεματοφύλακα και κατονομάζουν ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.
3. Αν ένα κράτος δεν προβεί σε δήλωση δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Σύμβαση καλύπτει το σύνολο των εδαφικών του ενοτήτων.
4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 29 Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης

1. Ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης ο οποίος απαρτίζεται αποκλειστικά και μόνο από κυρίαρχα κράτη και είναι αρμόδιος για ορισμένα ή για όλα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση δύναται ομοίως να υπογράψει, να αποδεχθεί, να εγκρίνει ή να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση. Στην περίπτωση αυτή, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις συμβαλλόμενου κράτους, στον βαθμό που ο οργανισμός είναι αρμόδιος για θέματα που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση.
2. Κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης ενημερώνει εγγράφως τον θεματοφύλακα σχετικά με τα θέματα που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση και για τα οποία η αρμοδιότητα έχει εκχωρηθεί στον υπόψη οργανισμό από τα κράτη μέλη του. Ο οργανισμός ενημερώνει πάραυτα εγγράφως τον θεματοφύλακα σχετικά με κάθε μεταβολή που επέρχεται στις αρμοδιότητες που του έχουν εκχωρηθεί και οι οποίες καθορίζονται στην πλέον πρόσφατη γνωστοποίηση στην οποία προέβη βάσει της παρούσας παραγράφου.
3. Προκειμένου για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, οι πράξεις που κατατίθενται από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης δεν συνυπολογίζονται, εκτός αν ο εκάστοτε περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης δηλώνει κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 ότι τα κράτη μέλη του δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης.
4. Κάθε αναφορά σε «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση ισχύει ομοίως, αναλόγως της περιπτώσεως, για κάθε περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης ο οποίος είναι συμβαλλόμενο μέρος της.

Άρθρο 30 Προσχώρηση περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης χωρίς τα κράτη μέλη του

1. Κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης δύναται να δηλώσει ότι είναι αρμόδιος για το σύνολο των θεμάτων που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη του δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης αλλά δεσμεύονται από αυτήν συνεπεία της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης από μέρους του οργανισμού.

2. Σε περίπτωση που ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1, κάθε αναφορά σε «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση ισχύει ομοίως, αναλόγως της περιπτώσεως, για τα κράτη μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 31 Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κατάθεση της δεύτερης πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27.

2. Ακολούθως, η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ:

α) για έκαστο κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης που προβαίνει μεταγενέστερα στην κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση σε αυτήν, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κατάθεση της οικείας πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·

β) για έκαστη εδαφική ενότητα η οποία έχει υπαχθεί στην παρούσα Σύμβαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 παράγραφος 1, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κοινοποίηση της δήλωσης κατά τα οριζόμενα στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 32 Δηλώσεις

1. Δηλώσεις κατά την έννοια των άρθρων 19, 20, 21, 22 και 26 είναι δυνατό να πραγματοποιούνται κατά τον χρόνο υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης και οποτεδήποτε ακολούθως, καθώς και να τροποποιούνται ή να ανακαλούνται ανά πάσα στιγμή.

2. Κάθε πραγματοποίηση, τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης γνωστοποιείται στον θεματοφύλακα.

3. Κάθε δήλωση η οποία πραγματοποιείται κατά τον χρόνο υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης αρχίζει να ισχύει ταυτόχρονα με τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης για το οικείο κράτος.

4. Κάθε δήλωση που πραγματοποιείται μεταγενέστερα και κάθε τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης αρχίζουν να ισχύουν την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική γνωστοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα.

5. Οι δηλώσεις κατά την έννοια των άρθρων 19, 20, 21 και 26 δεν εφαρμόζονται στις αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης που συνήφθησαν πριν από την έναρξη της ισχύος τους.

Άρθρο 33 Καταγγελία

1. Είναι δυνατή η καταγγελία της παρούσας Σύμβασης με την υποβολή σχετικής έγγραφης γνωστοποίησης στον θεματοφύλακα. Η καταγγελία είναι δυνατό να αφορά αποκλειστικά και μόνο ορισμένες εδαφικές ενότητες συμβαλλόμενου κράτους όπου ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα και στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση δωδεκαμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική γνωστοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα. Αν στη γνωστοποίηση καθορίζεται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για τη θέση σε ισχύ της καταγγελίας, η καταγγελία αρχίζει να ισχύει από την παρέλευση του εν λόγω μεγαλύτερου χρονικού διαστήματος, με αφετηρία την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική γνωστοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα.

Άρθρο 34 Γνωστοποιήσεις από μέρους του θεματοφύλακα

Ο θεματοφύλακας γνωστοποιεί στα μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο καθώς και στα άλλα κράτη και στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης που έχουν προβεί σε υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση κατ' εφαρμογή των άρθρων 27, 29 και 30 τα εξής:

α) κάθε υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση δυνάμει των άρθρων 27, 29 και 30·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 31·

γ) κάθε γνωστοποίηση, δήλωση και τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης που πραγματοποιείται κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 και 30·

δ) κάθε καταγγελία δυνάμει του άρθρου 33.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τον σκοπό αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συνήφθη στη Χάγη στις 30 Ιουνίου 2005, στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα (αμφότερες οι γλωσσικές αποδόσεις είναι εξίσου αυθεντικές), σε ένα και μόνο αντίγραφο, το οποίο κατατίθεται στο αρχείο της κυβερνήσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, ενώ επικυρωμένο αντίγραφο αποστέλλεται, δια της διπλωματικής οδού, σε έκαστο κράτος μέλος της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο κατά την ημερομηνία της εικοστής συνόδου της, καθώς και σε έκαστο κράτος το οποίο μετείχε στην εν λόγω σύνοδο.